

ת"פ 44878/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44878-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

12 ינואר 2023

לפני כבוד השופטת שרון ריבלין-אחאי
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רוזין אדרי

נגד
הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אשרף שחדה

נוכחים:

ק. המבחן מר מאיר כהן

גזר דין - נוסח מותר לפרסום

יש לנקוט בחילוט רכוש (בהליך ביניים) כאמצעי אחרון.

ראשית אציין, כי ראוי היה להבהיר את הדברים במסגרת הכרעת הדין, שכן כאמור הנאשם הודה בהחזקת הכסף המזומן לצד החזקת הסמים, בכתב אישום אשר כלל בקשה של המאשימה לחלט את הכספים. לצד האמור "ההודעה על כך שלכך תעתור המדינה - הופיעה בכתב האישום שעל כן המערער היה מודע לצורך להיערך לטיעון בנושא זה ולגבש הגנתו. לא ברור מדוע לא נעשתה ההכרזה בגוף הכרעת הדין, הדעת נותנת כי מדובר בטעות אנוש של התביעה שלא חזרה על הבקשה שהופיעה בכתב האישום, וטעות זו גררה גם את חוסר ההתייחסות של בית המשפט. תוך יציאה מנקודת ההנחה כי זכויותיו של המערער נשמרו במלואן, טעות אנוש זו איננה יכולה להכתיב את גורל הבקשה." (ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מדינת ישראל)

לגופו של עניין, סברתי כי יש מקום להורות על חילוט הכסף שנמצא בדירה, ואפרט:

סעיף 36א לפקודת הסמים קובע כדלקמן:

36א. (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

"ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ד) טען אדם שאינו הנידון לזכות ברכוש כאמור בסעיף קטן (ג), וראה בית המשפט, מטעמים שיירשמו, כי בירור הטענות עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא לקבוע שהדיון בחילוט יהיה בהליך

אזרחי; קבע בית המשפט כן, יחולו בהליך האזרחי הוראות סעיף 31(6).

(ה) בקשת תובע לחלט רכוש לפי סעיף זה ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים, יצוינו בכתב האישום; נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד לגזר הדין.

(ו) הודעה על בקשת תובע לחלט רכוש תימסר לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע

עוד יש להפנות לסעיף 31 לפקודה הקובע בס"ק 6 כי :

(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א).

(ההדגשות שלי ש.ר.א).

ויובהר "החילוט אינו עונש, על אף שהוא אמצעי בעל היבטים עונשיים. כאמצעי ענישה בהליך הפלילי משרת הוא תכליות שונות: התכלית הראשונה היא תכלית הרתעתית. החילוט מונע מצב בו חוטא יוצא נשכר ממעשה עבירתו ופוגע בתמריץ העיקרי שיש לעברין בביצוע העבירה - בכדאיות שבביצוע עבירה המניבה רווח מהיר ונכבד, לעיתים רווח קל, כשלמולו סיכון שאינו נתפס כממשי ביותר. הפגיעה בבסיס המימון של העבריינים בתחום זה מיעלת את המלחמה בעברות של הלבנת הון (ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.9.05); ע"פ 7598/95; וראו גם הדברים שנאמרו בהצעת החוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ח - 1988, הצ"ח 1893 בעמ' 245, אשר עקרונו יפה גם לעניינו אנו; ע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.11.05))."

תכלית נוספת שמשרת החילוט היא בעלת אופי קנייני עליו עמדה הפסיקה בתארה את מהות החילוט כ"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998). להלן: עניין בן שטרית). לאמור, אין מדובר בפגיעה בכיסו של העברין המורשע (כפי שקורה כאשר הוא נקנס בגזר הדין),

אלא מטרת החילוט להוציא מידיו של העברין רכוש שאינו שייך לו ואינו מוחזק על ידו כדין, שכן הושג בעבירה (עניין בן שטרית, שם).

(בש"פ 6817/07 סיטבון נ' מ"י)

לטעמי, בענייננו ניתן להורות על חילוט הכסף שנמצא בדירה, הן מכח סעיף 36א(א) (רכוש ששימש לביצוע העבירה או שהושג כתוצאה ישירה או עקיפה מביצועה) והן מכח סעיף 36א(ב) ("הכרזת סוחר סמים"):

כאמור, מדובר בכסף מזומן, שנתפס בדירה לצד כמויות גדולות מאוד של סמים מסוגים שונים. הנאשם הודה בהחזקת הכסף ובהחזקת הסמים שלא לצריכה עצמית כמקשה אחת. כאמור, מהנסיבות ניתן ללמוד על עסק של "תחנת סמים" אותה החזיק בפועל הנאשם. בהעדר כל ניסיון הקל שבקלים של הנאשם להסביר את האופן שבה החזיק את הדירה, הסמים והכסף המזומן (למעט הסבר בעלמא שעלה אך בסיכומי ההגנה לפיו הכסף הובא על ידי הנאשם מבית אמו לצרכי מחייתו), הרי שהמסקנה המתבקשת היחידה הינה כי הכסף המזומן שבדירה הוא כסף ששימש לצרכיו של אותו העסק או שהוא תולדה של רווחיו, ובכך מתמלאים תנאי סעיף 36א(א).

לעניין זה יודגש כי העובדה כי הנאשם הודה בעבירה של החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, אינה גורעת מהגדרת העבירה כעסקת סמים, ועמד על כך בית המשפט העליון לא פעם (ר' ע"פ 1435/08 הנ"ל לעיל).

כמו כן יוזכר כי תנאי הסעיף מתייחסים אף לביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

באשר לתנאי סעיף 36א(ב) גם כאן הדגישה הפסיקה כי נסיבות ביצוע העבירה יכולות ללמד על כך שנעברה למטרות רווח כאמור בע"פ 170/07 הנ"ל:

"בית משפט קמא סבר כי הכמות שמדובר בה, כשאליה מצטרף הנתון כי הסם היה מחולק ל-28 שקיות נפרדות, די בה כדי להוכיח כי המערער היה אמור להפיק רווח מעבירה של עסקת סמים - ומסקנתו המעוגנת בשכל הישר - מקובלת עלי. המעט שניתן לומר הוא כי הסיטואציה העובדתית שתוארה לעיל מעבירה את נטל הבאת הראיות, אם לא את נטל השכנוע, אל שכם המערער. המערער צריך היה לספק הסבר למה נועד הסם, מדוע היה מחולק, מדוע הוביל אותו וכיוצא בזה, כאשר ההסברים מקהים את עוקצן של העובדות, ומצביעים על כך שמה שנחזה להיות השלב הראשון בדרך להפצת הסם תוך גריפת רווחים נאים - איננו למעשה כזה. משלא עשה כן - המסקנה הלכאורית הופכת להיות גם המסקנה הסופית והיא עומדת בקריטריון הנדרש של למעלה מספק סביר. בהקשר דומה (אם כי לא בהתאמה מוחלטת), אמר בית משפט זה:

"משהוכחו עובדות המצביעות על כך שנאשם פלוני החזיק בפועל בסם מסוכן, או שהיתה לו שליטה על סם זה כמוסבר לעיל, כי אז נוצרת פרזומציה עובדתית הפועלת לחובתו, אולם זו ניתנת לסתירה אם הנאשם מצליח בהסברים הניתנים על ידו, ובראיות המוצגות מטעמו, לעורר ספק סביר בדבר נכונותה של אותה פרזומציה עובדתית. במקרה כזה הספק יפעל לטובתו." (ע"פ 1478/91 מדינת

ישראל נ' רובבשי, פ"ד מו(1), 829, עמ' 835-836; וראה גם ע"פ 611/80 מטוסיאן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (4) 85.

למעלה מן הנדרש אני רואה להוסיף, כי לשיטתי הרווח שמדובר בו - אינו חייב להיות רווח ממוני מיד. גם אם מדובר בהובלת סם שנעשתה (למשל) כדי לבצר את מעמדו של פלוני בעולם הסמים וכיוצא בזה - גם לזאת רווח יקרא."

אציין כי הפסיקה אליה התייחס ב"כ הנאשם דנה בסוגיית חילוט רכוש השייך לאדם אחר שאינו הנאשם, וכן למשמעות חילוט בהליך ביניים, עניינים שאינם דומים לענייננו.

מכאן שלדעתי ניתן אף לקבוע כי מתקיימים תנאי סעיף 36א(ב) לפקודה.

לצד האמור, "הכרזת סוחר סמים", על פי סעיף זה משמעה האפשרות לחלט רכוש בהיקף נרחב של הנאשם ושל בני משפחתו, ועשויות להיות לה משמעויות נרחבות, מעבר לחילוט המתבקש. משכך, משביקשה המאשימה לחלט אך את הכסף המזומן שנתפס בדירה, ומשנמנעה מלטעון לענין הסעיף הספציפי מכוחו מבקשת היא לעשות כן, ומסברתי כי ניתן לחלט את הכסף אף לפי סעיף 36א(א) ונוכח בקשת ב"כ הנאשם להימנע מלהכריז על הנאשם כסוחר סמים לאור נסיבותיו והמשמעות החמורה שעשויה להיות להכרזה כזו על המשך חייו, ולאור הרשעתו של הנאשם בעבירה בה הודה, מצאתי להורות על חילוט הכסף המזומן כמבוקש, מכח סעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

לפיכך מורה על חילוט הסמים והכסף שנתפס בדירה כמבוקש.

לאור כל האמור לעיל, אני מחליטה להרשיע את הנאשם עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזרת את דינו כדלקמן:

1. אני גוזרת על הקטין עונש מאסר בפועל של 7 חודשים. מתוך תקופת המאסר ינוכו הימים בהם שהה הקטין במעצר.
2. אני גוזרת על הקטין 5 חודשי מאסר אותם ירצה, אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, יעבור שוב עבירה בה הורשע, או כל עבירת סמים מסוג פשע או ניסיון, שידול, סיוע או קשירת קשר לעבור עבירות אלו.
3. על הקטין לשלם קנס בסך 3,000 ₪, הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01/06/2023. פיגור בתשלום אחד מן השיעורים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הקטין בתשלום תוספת פיגורים כחוק. אם הופקדו על ידי הקטין כספים בעקבות צווי הבאה שהוציא בית המשפט, ייחשבו כספים אלה על חשבון הקנס; היתרה, ככל שקיימת, תוחזר לקטין.
4. הנני פוסלת את הקטין מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים מיום שחרורו

מהמאסר. מובהר לקטין כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה או להצהיר על העדרו במזכירות בית המשפט על מנת להתחיל את מרוץ התקופה, אולם הפסילה חלה מיום שחרורו, אף אם לא ימסור את הרישיון או הצהרה כאמור במזכירות בית המשפט. הנאשם מצהיר כעת כי אין לו רישיון נהיגה ועל כן, תקופת הפסילה תחל מיום שחרורו מהמאסר.

5. הנני פוסלת את הקטין מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים על תנאי למשך שנתיים, והתנאי שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

הסמים, הסיגריות האלקטרוניות והכסף שנתפסו בתיק יחולטו.

הודעה לקטין זכותו לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

**ניתנה והודעה היום י"ט טבת תשפ"ג,
12/01/2023 במעמד הנוכחים.
שרון ריבלין-אחאי, שופטת**

הוקלדעלידיאורלימרקוס